

1. Joh. 1:8-2:2

Jos väitämme, ettemme ole syntisiä, me petämme itseämme eikä totuus ole meissä. Jos me tunnustamme syntimme, niin Jumala, joka on uskollinen ja vanhurskas, antaa meille synnit anteeksi ja puhdistaa meidät kaikesta vääryydestä. Jos väitämme, ettemme ole syntiä tehneet, teemme hänestä valehtelijan eikä hänen sanansa ole meissä.

Rakkaat lapset! Kirjoitan tämän teille, jotta ette tekisi syntiä. Jos joku kuitenkin syntiä tekee, meillä on Isän luona puolustaja, joka on vanhurskas: Jeesus Kristus. Hän on meidän syntiemme sovittaja, eikä vain meidän vaan koko maailman.

Kerrohan Panu-pappi: Onko tanssiminen syntiä? Onko tupankanpoltto syntiä? Onko hevimusiikki syntiä?

Tällaisiin kysymyksiin on joutunut aika usein vastailemaan. Täytyy myöntää, että joskus turhautuminen on ollut lähellä kun tuttua kysymysvyyhtiä on alettu purkaa – taas kerran. Onneksi nämä nuoret armahtivat rippipappiaan eikä näistä asioista pahemmin jankattu. Lienekö syynä se, että leirillä pappi itsekin kuunteli heviä ja vähän tanssahtelikin?

Opimme rippikoulussa, ettei synti ole niinkään yksittäisiä tekoja. Niiden luetteleminen ei johda mihinkään. Noh, mitä se synti sitten oikeastaan on? Synti on mielentila. Se on väärä asenne suhteessa Jumalaan. Syntiä on kaikki sellainen, mikä erottaa meitä Jumalasta. Se on pahuuden voima. Myös yhteisö voi tehdä syntiä: kun katselemme ympärille, huomaamme, että syntiä esiintyy monissa asioissa mitkä Suomessakin on pielessä. Se, että monet kansalaiset voivat pahoin, on syntimme seurausta.

Langennut ihminen ei ole syntinen siksi, että hän TEKEE syntiä. Ihminen tekee syntiä siksi, että hän ON syntinen. Paratiisista karkotettuina olemme eksyviä ihmisiä. Kuilu Jumalan luokse on ylitsepäsemätön yksin ihmisvoimin.

”Jos väitämme, ettemme ole syntisiä, me petämme itseämme eikä totuus ole meissä.”

Olemme tässä kristinuskon ytimessä. Jos väitämme, ettemme ole syntisiä, niin sanomme ettemme tarvitse Jumalaa ja että kaikki on hyvin. Väittäisimme silloin, että asenteemme Jumalaa ja lähimmäisiä kohtaan on aina kohdallaan. Näin ei kuitenkaan ole. Kukaan ei ole täydellinen. Me kaikki tarvitsemme Jumalan armoa. Myös tanssiva ja heviä kuunteleva kirkkoherra.

Rippikoulun tärkeintä antia on ollut, että te nuoret ymmärtäisitte, että elämässä tarvitaan meitä suurempia voimia. Yksin ei pärjää kukaan. Peilin edessä on riittä meillä kaikilla tutkittavaa. Ylpeä jää pimeyteen, nöyrä ja oman heikkoutensa tunnustava korjaa jumalasuhteensa. Pahinta on meidän nykyihmisten harhaluulo: mehän pärjätään elämässä ihan hyvin ilman Jumalaa ja seurakuntaa! Jumala on isä. Seurakunta on äiti. Molempia tarvitaan.

Jos joku kuitenkin syntiä tekee, meillä on Isän luona puolustaja, joka on vanhurskas: Jeesus Kristus. Hän on meidän syntiemme sovittaja, eikä vain meidän vaan koko maailman.

Jumalan vastaus syntiin oli Hänen Poikansa, Jeesus. Hän tuli maailmaan korjaamaan sen välirikon, joka ihmisillä oli Jumalaan Adamista ja Eevasta lähtien. Kuilun päälle rakentui silta. Tie Jumalan luokse on avoin. Kaikille. Koko maailmalle. Jeesus sanoo: "Minä olen tie, totuus ja elämä. Ei kukaan pääse Isän luo muuten kuin minun kauttani."

Jeesuksessa vanha ihminen on kuollut. Tilalle luodaan uusi ihminen. Kastepuku, eli konfirmaatiopuku, kertoo tästä: olette pukeneet Jeesuksen puhtauden päällenne. Jumala ei katso synteihinne, vaan näkee teidät valkeina kuin lumi. Kristitty on ihminen, joka kykenee kuulemaan Jumalan ääntä Pyhän Hengen kautta. Paavali sanoo: ”Jokainen, joka on Kristuksessa, on siis uusi luomus. Vanha on kadonnut, uusi on tullut tilalle!”

Päivän kirkollisena aiheena on itsensä tutkiminen. Tähän meitä kaikkia kutsutaan. Helpompi on nähdä kaverin virheet kuin omansa.

Nuoret. Toivon, että rippikoulu on herättänyt teissä kysymyksiä. Toivon, että se pistänyt teidät peilin eteen – miettimään omaa suhdettanne Jumalaan. Ehkä teidän kauttanne on näin käynyt koko perheelle – itse kukin joutuu miettimään elämään suuntaa. Joka päivä. Onnistuneen rippikoulun jälkeen asiat eivät ole samoin kuin ennen tätä yhteistä kokemustamme. Te lähdette kirkosta uskossa vahvistuneina nuorina. Saatte elää uusina luomuksina!

”Pysykää minussa, niin minä pysyn teissä.”

Hyvät konfirmandit. Tämä on se Jeesuksen sana, jonka haluan jättää teille elämän ohjeeksi. Pysykää Jeesuksessa. Pysykää hänen kirkossaan. Pysykää Jumalan Sanan, ehtoollisen ja rukouksen yhteydessä. Älkää katkaisko itseänne ikuisen elämän puusta ja antako uskonne hiljalleen kuivettua. Älkää salliko rippikoulun jäävän teille muinaismuistoksi, vaan kasvaka Jeesuksen tuntemisessa. Älkää kysykö, mitä kirkko antaa minulle vaan pikemmin: Mitä minä voisin antaa takaisin rakkaalle kirkolleni? Isoskoulutukseen ja muuhun toimintaa kyllä mahtuu! Kun pysytte Jeesuksessa, rukouksenne kuullaan ja saatte elämällänne kirkastaa Taivaan Isää. Tämän Jeesus lupaa huikeasti omilleen: *”Jos te pysytte minussa ja minun sanani pysyvät teissä, voitte pyytää mitä ikinä haluatte, ja te saatte sen. Siinä minun Isäni kirkkaus tulee julki, että te tuotatte runsaasti hedelmää ja niin osoitatte olevanne opetuslapsiani.”* Aamen.